سُوْرَة

یٰسٓ

پښتو منظومه ترجمه

مترجم

مولانا احمد علی مردانی
فاضل جامعه بنوری ټاؤن کراچی

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

بِسۡمِ اللّٰهِ	له نامي شوروکومه دالله نه
الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ	رحم کولو والا ، زيات دے مهربانه
يٰسٓ ● وَالۡقُرۡاٰنِ الۡحَكِيۡمِ ●	اے يٰسينه ! په قرآن (زما) قسم دے
اِنَّكَ لَمِنَ الۡمُرۡسَلِيۡنَ ●	رسولانو کښې ستا ذات (ددې عالَم) دے
عَلٰى صِرَاطٍ مُّسۡتَقِيۡمٍ ●	داسې لار باندې ئې ده ښهٔ برابره
تَنۡزِيۡلَ الۡعَزِيۡزِ الرَّحِيۡمِ ●	نازل کړې ده عزيز رحيم (بهتره
لِتُنۡذِرَ قَوۡمًا	دې دَپاره هغه قوم کړې خبردار
مَّاۤ اُنۡذِرَ اٰبَآؤُهُمۡ	چې ئې نه دې يريدلې ،نيکهٔ پلار
فَهُمۡ	هغه تول په جمع (دلته په هردر)
غٰفِلُوۡنَ ●	غافلان دی (تول اُودهٔ له ربّ اکبر)
لَقَدۡ حَقَّ الۡقَوۡلُ	پوره شوې حکم اَمر (دَ مولا) دے
عَلٰٓى اَكۡثَرِهِمۡ	په اکثرو زياتو خلقو (داسې دا دے)
فَهُمۡ	نو دوی څومره چې دی (دلته په جهان)
لَا يُؤۡمِنُوۡنَ ●	قبلوَنکی نه دی يو هم دَايمان
اِنَّا جَعَلۡنَا فِىۡۤ اَعۡنَاقِهِمۡ اَغۡلٰلًا	په څټونو کښې مونږ طوق دوی له اچولے
فَهِىَ اِلَى الۡاَذۡقَانِ فَهُمۡ مُّقۡمَحُوۡنَ ●	دا ترڅنو، نوسرنهٔ شی خکته کولے
وَجَعَلۡنَا مِنۡۢ بَيۡنِ اَيۡدِيۡهِمۡ سَدًّا	اوديوال کړهٔ ، مونږ ئې مخې ته تيار
وَّمِنۡ خَلۡفِهِمۡ سَدًّا	اوشته روستو(بل)ديوال ئې دَحصار
فَاَغۡشَيۡنٰهُمۡ	مونږه دوی کړل ، په پرده کښې سراسر
فَهُمۡ لَا يُبۡصِرُوۡنَ ●	نو دوی نهٔ دی څهٔ ليدونکی په نظر
وَسَوَآءٌ	(اے رسوله ! ﷺ ستا دَ پاره) برابر دی
عَلَيۡهِمۡ ءَاَنۡذَرۡتَهُمۡ	يروَل دا(کفاران چې ستا په در دی)
اَمۡ لَمۡ تُنۡذِرۡهُمۡ	نهٔ يروَل (چې له ازله دی منکره)
لَا يُؤۡمِنُوۡنَ ●	نه راوړونکی دَ ايمان دی (پيغمبره ﷺ!)
اِنَّمَا تُنۡذِرُ	بيشک ته شے يرولې (په جهان)

(c) ketabton.com: The Digital Library

مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ — پیروی چې کړی دَ ذکر کوم انسان
وَخَشِيَ الرَّحْمٰنَ بِالْغَيْبِ — او رحمٰن نه پټ په پټه ښهٔ یریږی
فَبَشِّرْهُ — زیرې ورکړهٔ ورته (داسې چې جوړیږی)
بِمَغْفِرَةٍ — دَ بخشش (په هر مقام) دَ مغفرت
وَّاَجْرٍ كَرِيْمٍ — اوثواب (ورله هم شته ډیر) دَعزت
اِنَّا نَحْنُ نُحْيِ الْمَوْتٰى — بس یُو مونږ ژوندې کوُنکې هریو مړے
وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوْا — اولیکوُنکې یوُ، چې دُوی دی مخکښې کړے
وَاٰثَارَهُمْ — اوتهول وروستو ،دَدُوی پاتې هر اثر
وَكُلَّ شَيْءٍ — او (هم دغه رنګې) هر څیز برابر
اَحْصَيْنٰهُ — مونږ هغه هرڅهٔ شمیرلی (په حساب کښې)
فِيْٓ اِمَامٍ مُّبِيْنٍ — (محفوظ هغه تهول دی) ښه ښکاره کتاب کښې
وَاضْرِبْ لَهُمْ مَّثَلًا اَصْحٰبَ الْقَرْيَةِ — مثال ورکړه دَهغوی چې وو دکلی
اِذْ جَآءَهَا الْمُرْسَلُوْنَ — چې هغوی ته کله راغلل ورلیږلی
اِذْ اَرْسَلْنَآ اِلَيْهِمُ — دُوی ته مونږ، چې اُولیږل ،هغه ساعت
اثْنَيْنِ — دوه کسان (پیغمبران دَهدایت)
فَكَذَّبُوْهُمَا — نودُوی اُکنهل ،بیا دواړه دروغژن
فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ — مونږ طاقت ورله بیا، ورکړهٔ پهٔ دریم تن
فَقَالُوْٓا — تهول په جمع شول ګویا (په دې بیان)
اِنَّآ اِلَيْكُمْ مُّرْسَلُوْنَ — تاسو ته یُو ،رالیږلی رسولان
قَالُوْا مَآ اَنْتُمْ اِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا — شول ګویا چې تاسو ئې زمونږ په شان
- - - - - - - - - — لکه څنګه چې مونږ یُو تهول انسانان
وَمَآ اَنْزَلَ الرَّحْمٰنُ مِنْ شَيْءٍ — اوڅهٔ نهٔ دی نازل کړی ذات رحمن
اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا تَكْذِبُوْنَ — تاسو تهول ئې دروغژن په (خپل) بیان

(c) ketabton.com: The Digital Library

قَالُوْا رَبُّنَا	شول گویا، چې زمونږ رب پروردیگار
يَعْلَمُ	(دَهر څه نه)، هغه ښهٔ دي، خبردار
اِنَّآ اِلَيْكُمْ لَمُرْسَلُوْنَ ●	دا چې مونږ یو تاسو ته پیغمبران
وَمَا عَلَيْنَآ اِلَّا الْبَلٰغُ الْمُبِيْنُ ●	اوپه مونږدی رَسوُول رښا بیان
قَالُوْٓا اِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ	هغوی اُووې چې ئې تاسو، مونږ له بد
لَئِنْ لَّمْ تَنْتَهُوْا	اوکۀ منې چرته نشوې(دَخپل حد)
لَنَرْجُمَنَّكُمْ	مونږ به تاسو کړو په کانړو، تول ختم
وَلَيَمَسَّنَّكُمْ مِّنَّا عَذَابٌ اَلِيْمٌ ●	اوعذاب کښې به راګیر شې دَاَلَمُ
قَالُوْا طَآئِرُكُمْ مَعَكُمْ	هغوی اُووې، چې په خپله، تول ئې بد
اَئِنْ ذُكِّرْتُمْ	وُلې شوې نصیحت (ددې حسد)؟
بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُوْنَ ●	بلکه تاسو خلق اُوتی ئې دَحد نه
وَجَآءَ مِنْ اَقْصَا الْمَدِيْنَةِ رَجُلٌ	اویو کس راغې د ښار طرف سرحد نه
يَّسْعٰى قَالَ	ښه په منډه منډه، (دا ئې) کړهٔ بیان
يٰقَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِيْنَ ●	اُومنې، قوما زما ! پیغمبران
اتَّبِعُوْا مَنْ لَّا يَسْئَلُكُمْ اَجْرًا	اُومنې، ستاسو نه غواړی نه قیمت
وَّهُمْ مُّهْتَدُوْنَ ●	او دُوی دی، په نیغه لار، دَهدایت
وَمَا لِيَ لَآ اَعْبُدُ	او زهٔ وُلې به ئې نهٔ کړم عبادت
الَّذِيْ فَطَرَنِيْ	پیدا کړې ئې زما وجود صورت
وَاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ●	او اٰخر واپس کیدل دی ورته بیا
ءَاَتَّخِذُ مِنْ دُوْنِهٖٓ اٰلِهَةً	پس له دې نه بل څنګ اُنیوم اٰله
اِنْ يُّرِدْنِ الرَّحْمٰنُ بِضُرٍّ	که رحمٰن راکوی ماته څهٔ نقصان
لَّا تُغْنِ عَنِّيْ شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا	نه راکوی فائده ماله ئې بیان
وَّلَا يُنْقِذُوْنِ ●	اونه ما شی خلاصولې (په قیامت کښې)

(c) ketabton.com: The Digital Library

إِنِّيٓ إِذًا لَّفِي ضَلَٰلٍ مُّبِينٍ ●	نو زه شم به ښه ښکاره په ضلالت کښې
إِنِّيٓ ءَامَنتُ بِرَبِّكُمْ	ماراوړي دے، په ربّ ستاسو ایمان
فَٱسْمَعُونِ ●	نو زما خبره واورئ (په ښهٔ شان)
قِيلَ ٱدْخُلِ ٱلْجَنَّةَ	حُکم اُشولو داخل شه په جنت کښې
قَالَ يَٰلَيْتَ	په افسوس سره ګویا شو (دې راحت کښې)
قَوْمِي يَعْلَمُونَ ●	زما قوم ته (چې) معلوم شی دا خبر
بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي	په څه وجه خپل ربّ معاف کړم سراسر
وَجَعَلَنِي مِنَ ٱلْمُكْرَمِينَ ●	او پښې دلښې کس ے، شمار کړم، دَعزت
وَمَآ أَنزَلْنَا	او نښې مونږ دے لیږلے، (حښې طاقت)
عَلَىٰ قَوْمِهِۦ مِنۢ بَعْدِهِۦ مِن جُندٍ	هغے قوم تښې پس، ددغے نښې لسکر
مِّنَ ٱلسَّمَآءِ	داسمانښې (رالیږلے برابر)
وَمَا كُنَّا مُنزِلِينَ ●	اونه مونږ یُو رالیږونکی (دغه شان)
إِن كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَٰحِدَةً فَإِذَا هُمْ خَٰمِدُونَ ●	په یَو چغه، باندې مړه شول (ټول کسان)
يَٰحَسْرَةً عَلَى ٱلْعِبَادِ	ډیر افسوس دے (ډیر افسوس) په بندیګانو
مَا يَأْتِيهِم مِّن رَّسُولٍ إِلَّا	ورته راغے چې رسول (له رسولانو)
كَانُوا۟ بِهِۦ يَسْتَهْزِءُونَ ●	توقې دُوی به ورپورې کوله خندا
أَلَمْ يَرَوْا۟ كَمْ أَهْلَكْنَا	دُوی نه ګوری، چې مونږ، څومره کړل تباه
قَبْلَهُم مِّنَ ٱلْقُرُونِ	مخکښې دُوی نه، خلق ډیر (په دې دُنیا)
أَنَّهُمْ إِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ ●	هیڅ کله ورته راتلے نشی دُوی بیا
وَإِن كُلٌّ لَّمَّا	او هر څه چې (دلته) ټول دی سراسر
جَمِيعٌ لَّدَيْنَا مُحْضَرُونَ ●	جمع کیږی به دُوی ټول زمونږ په در
وَءَايَةٌ لَّهُمُ ٱلْأَرْضُ	اویونخه دُوی له زمکه (دَا دنیا)
ٱلْمَيْتَةُ أَحْيَيْنَٰهَا	ژمدې کړې هغې مرې له ده مونږ بیا

(c) ketabton.com: The Digital Library

وَاَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا	او راوِيستي مونږ له هغې نه، دانې دی
فَمِنْهُ يَاْكُلُوْنَ ●	بيا له هغې نه خوراك كوی (غلې دی)
وَجَعَلْنَا فِيْهَا جَنّٰتٍ	او مونږ په كښې جوړ كړی دی باغونه
مِّنْ نَّخِيْلٍ وَّاَعْنَابٍ	دكهجورو او، انګورودی (فصلونه)
وَّفَجَّرْنَا فِيْهَا مِنَ الْعُيُوْنِ ●	اوپه كښې روانې كړې مونږ چينې دی
لِيَاْكُلُوْا مِنْ ثَمَرِهٖ	دَخوراك دَپاره دُوی له ئې ميوې دی
وَمَا عَمِلَتْهُ اَيْدِيْهِمْ	او نۀ دُوی په خپله كړې په كښې كار
اَفَلَا يَشْكُرُوْنَ ●	وُلے نۀ جوړېږی دُوی شكرګُزار
سُبْحٰنَ الَّذِيْ خَلَقَ الْاَزْوَاجَ كُلَّهَا	پاك دے ذات، چې ئې كړل ټول جوړه پيدا
مِمَّا تُنْۢبِتُ الْاَرْضُ	هغه هرڅه چې راخيژی، په دُنيا
وَمِنْ اَنْفُسِهِمْ	اوهم دُوی نه پيداشوې برابر
وَمِمَّا لَا يَعْلَمُوْنَ ●	هم هغه هرڅه چې دُوی نۀ دی خبر
وَاٰيَةٌ لَّهُمُ الَّيْلُ	اويونخه دُوی له شپه ده (دَجهان)
نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ	مونږ راخكو هغې نه ورځ په داسې شان
فَاِذَا هُمْ مُّظْلِمُوْنَ ●	پس تياره شی ټوله، دُوی ته په نظر
وَالشَّمْسُ تَجْرِيْ لِمُسْتَقَرٍّ لَّهَا	اوپه خپل لارې روان داسې دې نمر
ذٰلِكَ تَقْدِيْرُ الْعَزِيْزِ الْعَلِيْمِ ●	دعزيز عليم نه، دادے مقرر
وَالْقَمَرَ قَدَّرْنٰهُ مَنَازِلَ	اوسپوږمۍ له مونږ جوړكړې بيل بيل در
حَتّٰى عَادَ ●	شی واپس (هغه نه جوړه شی وړه)
كَالْعُرْجُوْنِ الْقَدِيْمِ	دكهجورې څنګ چې څانګه وی زړه
لَا الشَّمْسُ يَنْۢبَغِيْ لَهَآ اَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ	نه كيدې شی، چې كړی نمر، سپوږمۍ رالاندے
وَلَا الَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ	اونه شپه به شی دَورځ نه كله باندے
وَكُلٌّ فِيْ فَلَكٍ	اوهر يو دے دائره كښې داسمان

(c) ketabton.com: The Digital Library

يَسْمَعُوْنَ ●	ښهٔ لانبو وهونکی دی(په ښکلی شان)
وَاٰيَةٌ لَّهُمْ	او شته دُوی ته لوله نخه یو نشان
اَنَّا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ	مونږ سواره کړل ددُوی تولو ماشومان
فِي الْفُلْكِ الْمَشْحُوْنِ ●	په کشتۍ کښې چې وه ډکه (په ښهٔ شان)
وَخَلَقْنَا لَهُمْ	او پیدا کړل مونږه دوی له (په جهان)
مِّنْ مِّثْلِهٖ مَا يَرْكَبُوْنَ ●	داسې ، دوی کوی تول هغې کښې سفر
وَاِنْ نَّشَاْ	او که اُغښتهٔ حُکم مونږ (دا اَمر)
نُغْرِقْهُمْ	دُوی به مونږ کړو (دغه رنګ) تباه برباد
فَلَا صَرِيْخَ لَهُمْ	او ریدُونکې به ئې نه وی دَفریاد
وَلَا هُمْ يُنْقَذُوْنَ ●	او نه څوك به دَخلاصی لری قدرت
اِلَّا رَحْمَةً مِّنَّا	بس (بچ کیږی به) زمونږه په رحمت
وَمَتَاعًا اِلٰى حِيْنٍ ●	او فائده څه قدرې ده د لږ ساعت
وَاِذَا قِيْلَ لَهُمْ	او چې دُوی ته شی وینا (دَنصیحت)
اتَّقُوْا	جوړ شے (تول ښه متقیان) ښه پرهیزګار
مَا بَيْنَ اَيْدِيْكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ	دَخپل مخکښې نه او وروستو (دَهرکار)
لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُوْنَ ●	چې په تاسو رحم اُوشی (له رحمان)
وَمَا تَاْتِيْهِمْ مِّنْ اٰيَةٍ	او نه دوی ته دې راغلې څهٔ نشان
مِّنْ اٰيٰتِ رَبِّهِمْ	نشانونو کښې څهٔ دُوی ته دَخپل رب
اِلَّا كَانُوْا عَنْهَا مُعْرِضِيْنَ ●	مخ به دوی ترې اړولو (بې سبب)
وَاِذَا قِيْلَ لَهُمْ	او چې کله ورته اُوشی څهٔ وینا
اَنْفِقُوْا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ	خرچ له هغې کړئ درکړې چې الله
قَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا	کافران خلق کوی داسې بیان
لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا	هغې خلقو ته چې څوك لری ایمان

(c) ketabton.com: The Digital Library

اَنُطْعِمُ مَنْ	مونږه ورکړو هغې چاته څه خوراك
لَّوْ يَشَآءُ اللّٰهُ اَطْعَمَهٗٓ	خوراك ورکړی ،کهٔ اُوغواړی اللّٰه پاك
اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا فِیْ ضَلٰلٍ مُّبِیْنٍ ●	سبنں سکاربش ے کمراھے کس، تول کسان
وَيَقُوْلُوْنَ	اوهغوی(په جمع)تہول کوی بیان
مَتٰى هٰذَا الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِیْنَ ●	دا وعده کله ده ،ئې کهٔ صادقان
مَا يَنْظُرُوْنَ اِلَّا صَيْحَةً وَّاحِدَةً	انتظار کوی بس دُوی دَتريخ بيان
تَاْخُذُهُمْ	دُوی نیوی به (هغې وخت کښې) هغه حال
وَهُمْ يَخِصِّمُوْنَ ●	په جکړه چې کوی خپلو کښې(وال)
فَلَا يَسْتَطِيْعُوْنَ تَوْصِيَةً	نو طاقت به په کښې نه دَوصیت وی
وَّلَآ اِلٰٓى اَهْلِهِمْ يَرْجِعُوْنَ ●	او نهٔ کورته ئې دَتلوبه څه طاقت وی
وَنُفِخَ فِى الصُّوْرِ	او شپیلې کښې چې پُو کې شی(په اَمر)
فَاِذَا هُمْ مِّنَ الْاَجْدَاثِ	نو تہول دوی به له قبرونوشی (بهر)
اِلٰى رَبِّهِمْ يَنْسِلُوْنَ ●	تہول په جمع به خپل رب ته شی روان
قَالُوْا يٰوَيْلَنَا	وائی دُوی به هائې افسوس !زمونږ نقصان
مَنْۢ بَعَثَنَا	اُوچت کړی پاسوُلی یُو مونږ چا
مِنْ مَّرْقَدِنَا	دَقبرونو نه ئې مونږ کړو را جُدا
هٰذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمٰنُ	داوعده ، هغې چې کړې وه رحمٰن
وَصَدَقَ الْمُرْسَلُوْنَ ●	او رښتیا دَمُرسلانو وو بیان
اِنْ كَانَتْ اِلَّا صَيْحَةً وَّاحِدَةً	یو زُور داره چغه وی به داسې بس
فَاِذَا هُمْ مِّنَ الْاَجْدَاثِ اِلٰى رَبِّهِمْ يَنْسِلُوْنَ ●	بیا زمونږ سره به جمع شی هرکس
فَالْيَوْمَ لَا تُظْلَمُ نَفْسٌ	پس نن ورځ به په یوکس نهٔ ظلم کیږی
شَيْـًٔا	یوذرّه خسوسکې(نه به پاتے کیږی)
وَّلَا تُجْزَوْنَ اِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ●	او بدله به وی بس ستاسو دَاعمال

(c) ketabton.com: The Digital Library

إِنَّ أَصْحٰبَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ	خاوندان بـه دَ جنت لـري نـن حـال
فِيْ شُغُلٍ فٰكِهُوْنَ ●	ښـه خوشحـالـه بـه خبرې کوی (نورې)
هُمْ وَأَزْوَاجُهُمْ فِيْ ظِلٰلٍ	دُوی اوښځـو تـه ددُوی بـه وی ښـه سیورې
عَلَى الْأَرَآئِكِ مُتَّكِئُوْنَ ●	پـه تختونو بـه ئې دَ ډې وی وهلے
لَهُمْ فِيْهَا فَاكِهَةٌ	دُوی دَپاره پـه کښې شته میوې (نیولے
وَّلَهُمْ مَّا يَدَّعُوْنَ ●	اوددُوی دَپاره شته ددُوی طلب
سَلٰمٌ قَوْلًا مِّنْ رَّبٍّ رَّحِيْمٍ ●	سلام وائی مهربان پالونکې (ربّ)
وَامْتَازُوا الْيَوْمَ أَيُّهَا الْمُجْرِمُوْنَ ●	(تهول) جُداشے چې ئې ځومره مجرمان
أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ	وُلے نـۀ وه عهد درسره (دا شان
يٰبَنِيْٓ اٰدَمَ أَنْ لَّا تَعْبُدُوا	دَآدم اولاده ! مـۀ کـړئ عبادت
الشَّيْطٰنَ إِنَّهٗ لَكُمْ عَدُوٌّ	دَشیطان دښمن دے ستاسو (هرساعت)
مُّبِيْنٌ ● وَّأَنِ اعْبُدُوْنِيْ	ښـۀ ښکاره ★اوزما اُوکړئ عبادت
هٰذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيْمٌ ●	نیعه لار ده برابر دا (هرساعت)
وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنْكُمْ جِبِلًّا كَثِيْرًا	اودیر خلق ئې کړل تاسو کښې ګُمراه
أَفَلَمْ تَكُوْنُوْا تَعْقِلُوْنَ ●	وُلے تاسو کښې څه عقل نه وو بیا؟
هٰذِهٖ جَهَنَّمُ الَّتِيْ	دادوزخ دے (جهنم) داسې مقام
كُنْتُمْ تُوْعَدُوْنَ ●	وعده شوې درسره پوره تمام
اِصْلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُوْنَ ●	وَرداخل شئ نن، چې کُولومُو انکار
اَلْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلٰٓى أَفْوَاهِهِمْ	نن بـه بندې کړو دَ دوی خُلې دګفتار
وَتُكَلِّمُنَآ	او کوی بـه مونږ سره کلام بیان
أَيْدِيْهِمْ وَتَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ	خپې او لاس بـه وی پـه دوی (تهول) ګواهان
بِمَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ●	هغه کړی چې ئې هرڅنګه ووکار
وَلَوْ نَشَآءُ	او کـۀ مونږ چرې جوړ شُو ،طلبګار

(c) ketabton.com: The Digital Library

لَطَمَسْنَا عَلٰٓى اَعْيُنِهِمْ	مونږ به ختمې ئې کړو سترګې دَنظر
فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ	بیادې لارپسې دُوی ګرځی برابر
فَاَنّٰى يُبْصِرُوْنَ ●	نو دُوی چرته کښې شی (داساعت) لیدلے
وَلَوْ نَشَآءُ	او کۀ چرته طلبګار وے مونږ غوستلے
لَمَسَخْنٰهُمْ عَلٰى مَكَانَتِهِمْ	په خپل ځائې به ئې شکلونه کړو بدل
فَمَا اسْتَطَاعُوْا مُضِيًّا	نو طاقت به ئې شی ختم د مزل
وَّلَا يَرْجِعُوْنَ ●	او نۀ وروستو واپس تلې شی (له خپل در)
وَمَنْ نُّعَمِّرْهُ	اودَچا چې غواړو مونږه ډیر عمر
نُنَكِّسْهُ فِى الْخَلْقِ	پیدائش ته ئې واپس کړو برابر
اَفَلَا يَعْقِلُوْنَ ●	وُلے نۀ لری دُوی پوهه څه (نظر)
وَمَا عَلَّمْنٰهُ الشِّعْرَ	او مونږ شعر ورته نۀ دے څه ښودلې
وَمَا يَنْۢبَغِىْ لَهٗ	اونه دُوی سره هغه ښکاری څه ښکلې
اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٌ وَّقُرْاٰنٌ مُّبِيْنٌ ●	صرف صرف نصیحت ښکاره قرآن دے
لِّيُنْذِرَ مَنْ كَانَ حَيًّا	چې اګاه کړی هر ژوندی له (دا ئې شان دے)
وَّيَحِقَّ الْقَوْلُ عَلَى الْكٰفِرِيْنَ ●	اوچې حق له کړی ثابت په منکرانو
اَوَلَمْ يَرَوْا	وُلے نه وُوینی (تهوله دَانسانانو)
اَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِّمَّا عَمِلَتْ اَيْدِيْنَآ	په خپل لاسو مونږه دُوی له کړل پیدا
اَنْعَامًا فَهُمْ لَهَا مٰلِكُوْنَ ●	ډیر څاروی چې مالکان دی ددې بیا
وَذَلَّلْنٰهَا لَهُمْ	او ددې نه مونږ کړل دُوی له تابعدار
فَمِنْهَا رَكُوْبُهُمْ وَمِنْهَا يَاْكُلُوْنَ ●	څه سورلې دی ، دخوراك ځنې پکار
وَلَهُمْ فِيْهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبُ	او شته دُوی له په کښې ښې فائدې اوڅکل
اَفَلَا يَشْكُرُوْنَ ●	وُلے نۀ اُوباسی شکر (دَربّ خپل)
وَاتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اٰلِهَةً	او نیولې دُوی اللّٰه نه اِله بل

(c) ketabton.com: The Digital Library

لَعَلَّهُمْ يُنْصَرُوْنَ ●	شاید دوی لـه مـددګـار بـه شی (یو ځل)
لَا يَسْتَطِيعُوْنَ نَصْرَهُمْ	دوی خو نه لری طاقت ئې دَنصرت
وَهُمْ لَهُمْ	او هغوی دی ټول هغه لـه (هر ساعت)
جُنْدٌ مُّحْضَرُوْنَ ●	لښکر دارنګې ورتلونکې (چې هر دم)
لَا يَحْزُنْكَ قَوْلُهُمْ وقف لازم	د هغوی خبره تا نهٔ کړی په غم
اِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسِرُّوْنَ	هغوی څهٔ چې پټوی یُو خبردار
وَمَا يُعْلِنُوْنَ ●	او هغه هر څه ښکاره چې وی په جار
اَوَلَمْ يَرَ الْاِنْسَانُ	وُلې نه ساتی نظر ورته انسان
اَنَّا خَلَقْنٰهُ	مونږ هغه دې پیداکړې (په ښه شان)
مِنْ نُّطْفَةٍ	دَنُطفې (یوې قطرې) نه (برابر)
فَاِذَا هُوَ خَصِيْمٌ مُّبِيْنٌ ●	بیا ښکاره کوی جګړه سراسر
وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا	او هغه بیانوی مونږ له مثال
وَّنَسِيَ خَلْقَهٗ	پیدائش خپل ترینه هیر دے (دغه حال)
قَالَ مَنْ يُّحْيِ الْعِظَامَ	څوك هډوکی به ژوندی کړی ،کړی وینا
وَهِيَ رَمِيْمٌ ●	ښې وړې وړې ذرې وی هغه بیا
قُلْ يُحْيِيْهَا الَّذِيْٓ	هم هغه به ژوندی کړی ،کړه بیان
اَنْشَاَهَآ اَوَّلَ مَرَّةٍ	چې اول ئې پیداکړې وو، (داشان)
وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيْمُ ●	او هغه دَهر جوړولو ښهٔ خبر
الَّذِيْ جَعَلَ لَكُمْ	هغه جوړ کړو تاسوله (ښه برابر)
مِّنَ الشَّجَرِ الْاَخْضَرِ نَارًا	د شنې وُنې نه (پیدا ئې کړلو) اُور
فَاِذَآ اَنْتُمْ مِّنْهُ تُوْقِدُوْنَ ●	بلوې ټول له هغې نه تاسو (نُور)
اَوَلَيْسَ الَّذِيْ	وُلې نه دې (دغه رنګې) هغه ذات
خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ	پیداکړې ئې ده زمکه سمٰوٰت

(c) ketabton.com: The Digital Library

بِقٰدِرٍ عَلٰٓی اَنۡ یَّخۡلُقَ مِثۡلَهُمۡ — ښه قادر دے چې پیدا کړی دغه شان

بَلٰی — بلکه ذات ئې دے قادر (په هر بیان)

وَهُوَ الۡخَلّٰقُ الۡعَلِیۡمُ ● — او هغه دې لوئې خالق ښه خبردار

اِنَّمَاۤ اَمۡرُهٗۤ اِذَاۤ اَرَادَ شَیۡئًا — بیشك اُغواړی چې کله څه یَو کار

اَنۡ یَّقُوۡلَ لَهٗ کُنۡ — ورته اُوکړی چې دَ اُوشه بس وینا

فَیَکُوۡنُ ● — نو هغه شی راموجود (په دې دُنیا)

فَسُبۡحٰنَ الَّذِیۡ — نو پاکی، د هغې ذات شوه (هر ساعت)

بِیَدِهٖ مَلَکُوۡتُ — چې ئې لاس کښې (بادشاهت) دے حکومت

کُلِّ شَیۡءٍ — په هر څیز باندې (هغه لری قدرت)

وَّاِلَیۡهِ تُرۡجَعُوۡنَ ● — ورته تلل دی (له دُنیا نه یو ساعت)

☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library